

Alan Krueger, były główny doradca ekonomiczny prezydenta Obamy, powiedział w czasie wystąpienia w Center of American Progress (1.12.2012): „Wzrost nierówności w ciągu ostatnich trzech dekad w Stanach Zjednoczonych osiągnął taki punkt, że nierówność dochodów jest przyczyną nierównego podziału szans, i jest zagrożeniem dla dalszego wzrostu gospodarczego”. W istocie, rosnące nierówności są jednym z najlepiej zobrazowanych faktów w ostatnich latach dotyczących rozwiniętych gospodarek. Krueger zwraca jednak uwagę nie tyle na nierówności per se, co na nierówności *szans*. Równość szans, w przeciwieństwie do równości wyników, uwzględnia element indywidualnej odpowiedzialności. Osoby powinny mieć równe szanse w tym sensie, że czynniki poza ich kontrolą, jak status czy edukacja rodziców, wyjściowy stan zdrowia, nie powinny mieć wpływu na osiągnięte przez nich w życiu rezultaty. Wyjawszy te zadane okoliczności, osoba sama decyduje jaki poziom wysiłku wkładać w dążeniu do osiągnięcia dobrobytu. Dobrobyt ten, jak wskazuje szeroka literatura teoretyczna, empiryczna oraz praktyka rządów i organizacji międzynarodowych, jest pojęciem wielowymiarowym i nie może być zredukowany wyłącznie do dochodu. Zdrowie, edukacja, poczucie bezpieczeństwa – wszystko to składa się na odczuwany dobrobyt również. Jeżeli celem polityki jest eliminacja nierówności szans, to należy tak definiować szanse by móc uwzględnić te różne wymiary. Ludzie mogą osiągać dobrobyt na płaszczyźnie dochodu ale niekoniecznie zdrowia.

Niniejszy projekt podejmuje ten problem. Rozwijamy metody do pomiaru nierówności szans gdy jest wiele wymiarów dobrobytu, a następnie analizujemy nierówność szans w dochodach, majątku, zdrowiu i edukacji analizowanych łącznie oraz nierówności szans w cyklu życia. O wysokim powodzeniu projektu decyduje optymalne połączenie kompetencji zespołów polskiego (teoretyczne) i niemieckiego (empiryczne), jak również udział zewnętrznych współpracowników, ekspertów w obszarze nierówności szans.